

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא ק"א

עין משפט
נר מצוה

וזה לפי שאין פעולתו עליו. ולא קרינא זיה פעולתו אחר: ואימא
גבול וכו'. דלי לא משתלימנא לא עברנא: אגרי להדדי. כשהיה
 האחד נרדף לפועלים חבירו פוסק עמהן ואמר להן "שכרכם על
 בעל הבית": בני שוקאי דסורא. פועלים שחבירו עמוק
 מניעין למעות עד יום השוק: לא
 עברי. על שכן פועלין: מדע ידעו
 דעל יומא דשוקא פמי. להגיע
 למעות הלך אפילו אית ליה מעות
 גביה לא עבר דלדעמא דהי איתגר
 ליה ופון דמיומא קמא לא עברי. לא
 לא עברי כדמרינן לעיל שזינו עובר
 עליו אלא בקר רשאון: אבל משום
 כל תשאה עובר. מיום השוק ואילן:
 שכיר שעות דיום. ששכר לו מן
 הכקר עד חלות: גובה כל פיוס.
 דהא כלתה שכירתו מחלות ואיכא
 גבול הכח: שכיר שעות דלילה גובה
 כל פלילה. ולכשיעלה עמוד השחר
 עובר משום כל תלון דהא נשתעבד
 לו קודם לכן: ושמואל אמר שכיר
 שעות דיום סא גובה כל פיוס.
 כדקאמרת ואין לילה הולך אחר יום
 אבל שכיר שעות דלילה גובה כל
 הלילה וכל היום ושיכירתו בליל יום זה
 הלילה האילן ושיכירתו בליל יום זה
 ולא דמי לשכיר יום דהתחיל שאלו
 גובה אלא כל הלילה: מן שכיר
 שעות גובה כל פלילה וכל היום.
 בשלמא שמואל מוקי לה בשכירות
 שעות דלילה אלא רב במאי מוקי
 לה: ללודין. והכי קאמר שכיר שעות
 יש גובה כל הלילה ויש גובה כל
 היום וכדאמרי אלא: ילא בלילה וכו'.
 אלא האילן ומשכה פעולתו בלילה
 הוא ליה שכיר שעות דלילה וקמי
 גובה כל הלילה וכל היום: משום לא
 חגול. דהא חוקמיא בצויה נך
 (דף סא). לכובש שכן שכיר דלי גול
 ממש מלאו דריבית ואונסה נפקא:
 סי' שמוס: חמשה לאין לא תעשוק
 את רעך, ולא חגול, ולא תלן, ולא
 תעשוק שכיר עני ואביון, וימנו תתן
 שכרו, ולא תבוא עליו השמש, ועשה
 בזמנו אתן: **עס שכירות.** כולה כחד
 ודלא למשכח לה אלא הכי קאמר
 עבדות כל בשמות הללו כסם שכירות
 קן יש מהן בשכירות לילה ויש מהן
 בשכירות יום: **גול.** משמע שאלכו
 בידו מידו ממש טפי מעשוק דכתיב
 (שמואל ב ג) ויגזול את החנית מיד
 המלך, וכן (שופטים ט) בצעלי שסם
 ויגזול את כל אשר יעבור עליהם
 כדרך: **מתקיף לה רב ששא.** על
 כרחיק עושק, דקא כבר ליה הוא
 מדחייבה עליו כרתה רבניה קרן
 שבויה דכתיב (ויקרא ה) וכתם
 בעמיתו כפקדון או בשמות ד' וכו':

אמר ליה לשמעיה זיל אגרי לי פועלים. לא משום שהיה דעתו
 לזכות אלא היה ירא שלא יהא פטוי ליתן להם ואפילו
 משום כל תשאה לא היה עובר כיון שהיה עסוק במלמדה אחרת:
מתקיף לה אביו חזיה גול כו'. תימה וכו' לא ידע אביו דרב
 ששא מוקי לה בצדדי ליה והדר כפריה
 וייל דסבר אביו דאית לן לאוקמי גול
 דומיא דעשק וכו' הכי דלא קאי
 וכשם שעשק לא קאי נמי אגול אלא
 תחילה גול דקרא ותחילת עשוק הוא
 כיש ולא דיך כדדייק רב ששא
 בסמוך דהא כתיב או בגול והא
 כתיב או עשק בלא ב"מ:
או עשוק כתיב, לא גרסינן שעשוק
 ככר: **ולמה** חלקן הכתוב
 לעבור עליו בשני לאין. לאו מחשבו
 דכתיב גול ועשק שניה בלשון דיין
 אלא משום דכתיב תרי לאין תימה
 בשלמא הכא חלקן כדי לעבור עליו
 בשני לאין אבל גבי אשס גזילות למה
 כתיב שניה או בגול או עשק:
 מאחזק

כל היום שכיר שעות דלילה גובה כל הלילה, **שמואל** אמר שכיר שעות דיום
 גובה כל היום, שכיר שעות דלילה גובה כל הלילה, וכל היום **משכיר שעות**
גובה כל הלילה וכל היום תיובתא דרב: אמר לך רב לצדין קתני שכיר שעות
דיום גובה כל היום, שכיר שעות דלילה גובה כל הלילה. וזוהי שכיר שעות
 שכיר חדש שכיר שנה שכיר שבוע ויחא כיום גובה כל היום יחא בלילה גובה
 כל הלילה וכל היום אמר לך רב תנאי היא דתנאי ושכיר שעות דיום גובה
 כל היום, שכיר שעות דלילה גובה כל הלילה דברי ר' יהודה, ר"ש אומר
 שכיר שעות דיום גובה כל היום, שכיר שעות דלילה גובה כל הלילה וכל
 היום מבאין אמרו רב הובבש שכר שכיר עובר בה' שמוס (ה) (הלל) ועשה
 משום בל תעשוק את רעך ומשום בל תגזול ומשום בל תעשוק שכיר
 עני ומשום בל תלן ומשום ביומו חתן שכרו ומשום לא תבא עליו השמש
 הני דאיכא ביממא ליכא בלילה דאיכא בלדיה ליכא ביממא אמר רב חסדא
 שכירות בעלמא איזוהי הוא עושק ואיזוהי גול אד חסדא לך ושוב לך
ושב זה הוא עושק יש לך בידו ואינו נותן לך זה הוא גול מתקיף לה רב
 ששא צוהו עושק שחייבה עליו תורה קרבן דומיא דפקדון דקא כבר
 ליה ממונא, אלא אמר רב ששם נחתיו לך זה עושק יש לך בידו ואינו
 נותן לך זה הוא גול מתקיף לה אביו איזוהי גול שחייבה עליו תורה
 קרבן דומיא דפקדון בעיני דקא כבר ליה ממונא, אלא אמר אבי לך שכרתיך
 מעולם זה הוא עושק נחתיו לך זה הוא גול, ולרב ששת מאי שנא עושק
 דכשיא ליה ומאי שנא גול דלא כשיא ליה? אמר לך גול דגוליה והדר
 כפריה, אי הכי אפילו עושק נמי דהדר כפריה, הכי השתא בשלמא התם כתיב
 או בגול מכלל דאודי ליה מעיקרא אבל גבי עושק מי כתיב או בעושק
 או עשק כתיב, שיעשוק כבר רבא אמר זה הוא עושק זהו גול ולמה חלקן
 הכתוב? לעבור עליו בשני לאין: **מתני'** יאחד שכן אדם ואחד שכן
 אינו עובר עליו, דהמחזו אצל חנוני או אצל שולחני אינו עובר עליו/
 *שכיר: בזמנו נשבע ונוטל, עבר זמנו אינו נשבע ונוטל, *אם יש
 עדים שחבעו (בזמנו) הרי זה נשבע ונוטל/ יגר תושב יש בו משום ביומו
 תתן שכרו ואין בו משום לא תלן פעולת שכיר אתך עד בקר: *ג' בני
 מתני' לא תנא קמא דמאריך ולא רבי יוסף ברכי יהודה, מאי היא דתנא

אמר רב ששה נכר ששת מאי שנא עשוק דקשיא ליה ומ"ש גול דלא קשיא ליה: לא דמי
 גול כי נתחיו לך דהא מודי ליה דעבד כדהיה וקא גול ליה: מ"ש גול דלא קשיא ליה. הא אילין נמי גבין קרין שבועה כתיב וחי
 לא קפך, שבועה היא: **דגוליה וסדר כפרים.** כל זמן שלא תבעו צד"ד אלא ביט לזין עגמו היה גולו ואומר "איני נותן לך וכשבעו
 צד"ד לך" ונשבע, ולעולם גול לא אקרי אלא איב אומר לו איני נותן לך: אי הכי עושק נמי. נוקמיה כרב חסדא בלך וכו' ודקשיא
 לך שבועה היא - כגון דהדר כפריה: הכי גרסינן הכי קשיא בשלמא דהכי חסדא או בגול כתיב וכשם השתא מכלל דאודי ליה מעיקרא כלומר
 וכשם בעמיתו... בגול כמה שהיה גול... עד עתה בתורת גול כשם עשוקי וכפר ומקודם כשם קרוי גול: **אבל פסא מי כתיב או**
בעושק. דמיא וכשם בעושק דמעיקרא: או עשק כתיב. על ידי הכתבה עשוק: **שעשוק בכר.** משעה שהתחיל לחובשו עושקו
 בכחשה ולא נקרא עשק על ידי דבר אחר קודם לחשה: **מתני' שכר כהמה וכו'.** יתן בגמרא: לא תבעו אינו עובר עליו.
 בגמרא יליף ליה דכתיב אהך-מדעתך ולא מדעתו: **בפסוקו.** נתקן מאלו והעמידו אצל חנוני, שהיה פועל נרדף לקנות פירות מחנוני ואמר לו
 בעל הבית לחנוני קן לו בדינר פירות ועלי נשטל: או **אמר לשולחני.** קן לו בדינר פירות: נשכח ונוטל. מפרש בגמרא: **ואם יש עדים**
שחבעו. בזמנו: גר תושב. שקבל עליו שלא לעבוד ע"ז ואוכל נבילות ומריפות: יש בו משום וכו'. מפרש בגמרא: **ג' בני**
 מאחזק

ק"א ה מ"ו סי"א מה"ל
 סכירות הל" ד סמג
 קפ"ה קפ"ט ע"ש
 ק"א ה מ"ו סי"א מה"ל
 ג' ד סמג לאין ק"ו ט"ו
 וט"ז ח"מ ס"ו ע"ש
 ז וס"ב ח' ודלא כסוגין
 וע"ש:

ק"א ה מ"ו סי"א מה"ל
 ג' ד סמג לאין ק"ו ט"ו
 וט"ז ח"מ ס"ו ע"ש
 ז וס"ב ח' ודלא כסוגין
 וע"ש:

ק"א ה מ"ו סי"א מה"ל
 ג' ד סמג לאין ק"ו ט"ו
 וט"ז ח"מ ס"ו ע"ש
 ז וס"ב ח' ודלא כסוגין
 וע"ש:

ק"א ה מ"ו סי"א מה"ל
 ג' ד סמג לאין ק"ו ט"ו
 וט"ז ח"מ ס"ו ע"ש
 ז וס"ב ח' ודלא כסוגין
 וע"ש:

ק"א ה מ"ו סי"א מה"ל
 ג' ד סמג לאין ק"ו ט"ו
 וט"ז ח"מ ס"ו ע"ש
 ז וס"ב ח' ודלא כסוגין
 וע"ש:

ק"א ה מ"ו סי"א מה"ל
 ג' ד סמג לאין ק"ו ט"ו
 וט"ז ח"מ ס"ו ע"ש
 ז וס"ב ח' ודלא כסוגין
 וע"ש:

ק"א ה מ"ו סי"א מה"ל
 ג' ד סמג לאין ק"ו ט"ו
 וט"ז ח"מ ס"ו ע"ש
 ז וס"ב ח' ודלא כסוגין
 וע"ש:

ק"א ה מ"ו סי"א מה"ל
 ג' ד סמג לאין ק"ו ט"ו
 וט"ז ח"מ ס"ו ע"ש
 ז וס"ב ח' ודלא כסוגין
 וע"ש:

ק"א ה מ"ו סי"א מה"ל
 ג' ד סמג לאין ק"ו ט"ו
 וט"ז ח"מ ס"ו ע"ש
 ז וס"ב ח' ודלא כסוגין
 וע"ש:

ענין סו
לקמן ק"א

ויקרא ק"א ב
 וט"ז ח"מ ס"ו ע"ש
 ז וס"ב ח' ודלא כסוגין
 וע"ש:

ויקרא ק"א ב
 וט"ז ח"מ ס"ו ע"ש
 ז וס"ב ח' ודלא כסוגין
 וע"ש:

ויקרא ק"א ב
 וט"ז ח"מ ס"ו ע"ש
 ז וס"ב ח' ודלא כסוגין
 וע"ש:

לעיל ק"א
 ה' ח' י' ק"א
 ק"א ה מ"ו סי"א מה"ל
 ג' ד סמג לאין ק"ו ט"ו
 וט"ז ח"מ ס"ו ע"ש
 ז וס"ב ח' ודלא כסוגין
 וע"ש:

א וכו' וכו' וכו'
 א וכו' וכו' וכו'
 א וכו' וכו' וכו'
 א וכו' וכו' וכו'

כ' כ' כ' כ'
 א וכו' וכו' וכו'
 א וכו' וכו' וכו'
 א וכו' וכו' וכו'

